

3die Valgkreds talte, som om det var Kommunerne, der skulde paatage sig hele Udbetalingen ved Præmieringen; men det er ikke rigtigt. Det, der er Tale om her, er, at Kommunerne skulle give et *Tilskud* til Præmieringen, og Foreninger rundt om i Kommunerne, hvad enten de danne sig med dette specielle Formaal for Øje, eller det er alt bestaaende Foreninger, der tage dette Formaal op, f. Eks. Grundejerforeningerne, maa skaffe Penge til Veje, for saa vidt det ikke forekommer dem, at Kommunernes Tilskud er tilstrækkeligt til at løse Opgaven i den vedkommende Kommune. Kommunens Tvangs-Tilskud er tænkt at skulle udgøre 2 Kr. pr. 100 Indbyggere som Maksimum, for saa vidt der bliver Brug for den Sum ved Præmiens Udbetaling, medens det i øvrigt er overladt til Kommunerne, om de ville give mere, hvis de enkelte Steder finde, at det paakræves. — Det ærede Medlem talte ogsaa om Ønskeligheden af at faa ensartede Takster. Jeg skal gøre opmærksom paa, at dette Forslag er i Overensstemmelse med et tidligere Regeringsforslag paa dette Punkt, idet jeg ved Overvejelse af Sagen har fundet, at det var det rimeligste at give Kommunerne noget Spillerum. Her i København kunde man maaske finde 10 Øre pr. Rotte passende, medens man ovre i en eller anden Hedekommune i Midtjylland maaske vilde synes, at 5 Øre var nok. Man maa vist derfor indrømme, at det er naturligst, at Kommunerne have noget Spillerum. Jeg kan ikke være enig med den Opfattelse, det ærede Medlem gjorde gældende af § 4. Meningen med, at der ikke maa udleveres Rotter fra den paagældende Ejendom, er selvfølgelig ikke den, at fordi en eller anden finder en Rotte indenfor den paagældende Ejendoms Omraade, skal han straffes, hvis han afleverer den. Meningen er, at den, der med Rette kan udlevere Rotter fra den paagældende Ejendom, f. Eks. Ejeren eller Brugeren, ikke maa gøre det. Den betydende, systematiske Udlevering vil blive straffet. Det er en ganske nødvendig Straffebestemmelse, naar der skal være Tale om, at Staten skal yde Bidrag til at anvende rottedræbende Midler paa en saadan privat Ejendom. Det ærede Medlem omtalte saa endnu de forskellige Straffebestemmelser, og udtalte bl. a., at det kunde gaa saa vidt, at en eller anden skulle Fyr kunde komme til at faa Bøder paa 500 Kr., og det var maaske mange flere Penge, end den vedkommende nogen Sinde har set. Men sig mig, hvorledes skulde den Mand

bære sig ad for at faa en Bøde paa 500 Kr.? Han skulde jo efter Lovforslaget atter og atter uretmæssig og med fuldt Vidende om, at det er uretmæssigt, aflevere Rotter fra en Ejendom, hvorfra han ikke maatte det. Men en saadan Mand har jeg oprigtig talt ikke den allerringeste Sympati for, og jeg tror ikke, at Straffebestemmelserne i noget andet Tilfælde ville faa den Virkning, som det ærede Medlem i sine overdrevne Udtalelser nævnte. Endelig skal jeg med Hensyn til Bøderne sige, at naar jeg har foreslaaet, at de skulde gaa til Hjælpekasserne, er det ikke blot, fordi jeg har meget til overs for disse og gerne vil, at de faa saa megen Indtægt som mulig, men ogsaa, fordi jeg anser det for ganske praktisk, at man her, hvor det paa en vis Maade ordnes kommunevis, lader Pengene gaa til Kommunernes Hjælpekasser. Det kunde maaske bidrage til, at Kontrollen hist og her blev noget virksommere, end den vilde blive, naar den saa fjerne Statskasse skulde have Beløbet. Det foreslaaede anser jeg altsaa for heldigt baade for Kontrollens og for Hjælpekassernes Skyld, og begge Dele ser jeg gerne fremmet.

Jeg skal hermed slutte og paa ny takke Tinget for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Alfred Christensen: Den ærede Minister har ikke Ret i sin Fortolkning af § 4. Der staaer, at Rotter i den paagældende Ejendom ikke kunne afleveres med Krav paa Præmieudbetaling, naar der er ydet Understøttelse af Staten. Det vil Ministeren fortolke derhen, at enhver som helst anden kan udlevere Rotter fra denne Ejendom undtagen den, som er berettiget til at udlevere Rotter fra denne Ejendom. Nu har jeg skrevet mange Skøder, og man skriver altid i Skøder, at Køberen faar Ejendommen med sin Formands og de tidligere Ejeres Rettigheder. Men mellem de Rettigheder har aldrig været den at udlevere Rotter fra Ejendommen, aldeles ikke; enhver har Lov til at udlevere Rotter fra en Ejendom. Det er den Slags Ting, som nærmest er frit Vildt, og som gerne skulde afleveres og fjernes. Efter denne Bestemmelse kan enhver, der fanger en Rotte paa en statsunderstøttet Ejendom og sælger den for 10 Øre, ifalde en Straf. Vi behøve ikke, som jeg gjorde, at frømhæve, at Bøden kan være paa 500 Kr. — det er Maksimum for Gentagelsestilfælde —, men kan begynde med 100 Kr., og selv om 500 Kr. er en større Sum, saa er 100